

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 B. pe an pentru străinătate 37 frci., — Numărul
singuraticii 5 cr. — Taxa de inserțiuni: 1 cm. □ 1 cr.,
plus 30 cr. timbru.

Toate abonamentele și tacsele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara cetate
trada Zápolya (Temesvár, Festung, Zúpolyagasse.) Nr. 41.
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

La Clușiu.

Timișoara, 24 Septembrie.

Dumineca trecută Majestatea Sa Monarchul a cercetat Clușiu. Cause militare l'au chemat, ca în totdeauna, dar' cu toate acestea politica încă s'a folosit din greu de înalta sa prezență. Momentul politic a culminat în primirea deputațiilor, și mai ales în răspunsurile ce le-a dat.

Dăm mai la vale un raport detaliat din care se poate cum vedea au fost primite deputațiile, și cum au fost răspunsurile date la salutările omagiale, ce s'au adus Monarchului.

Mai de aproape ne interesează cu-vântările celor doi Metropoliți români, și răspunsurile ce li s'au dat. Cetindu-le cu atențiune trebuie să mărturisim, că mai ales răspunsurile date de M. Sa ne surprind neplăcut.

În situația actuală noi așteptăm alte răspunsuri. Majestatea Sa a vorbit în Clușiu, în acel Clușiu, care nu e nici de cum »capitala« părților ardelenene, cum l'a inaugurat Metropolitul Miron Romanul, dar' e locul *capital* al suferințelor, ce a trebuit să îndurăm și al nedreptăților ce ni-s'au făcut. Majestatea Sa a vorbit în acel Clușiu, pre care noi într'un moment amar l'am numit Golgota românilor; în acel Clușiu, care pe atâți bărbați ai poporului nostru i-a dat temnițelor, de unde numai grația Majestății Sale i-a liberat după o lungă suferință de 13 luni de zile.

Grațierea aceasta, ori-cât de amară, a fost primită de întreg poporul nostru cu o uimitoare însuflețire, ca un semn deosebit al îngrijirii părintești a Majestății Sale. Eliberații au mulțămît în forma cea mai constituțională, și au arătat, că nu vreau să lupte, pre cum nici în trecut n'au luptat de cât între marginile legii. De altă parte Majestatea Sa trebuie să știe, căci o știe toată lumea, că bărbații aceia respinși de la treptele tronului au ajuns în temnițele statului . . .

Eată de ce am fi așteptat măcar un cuvânt, măcar o alusiune mângăietoare pentru acești bărbați și pentru acest popor, care s'a identificat pe deplin cu ei.

Dar' ne-am înșelat în așteptarea noastră. Majestatea Sa, departe de a ne spune o singură vorbă bună pozitivă, reamintește timpul de acum 8 ani, și re-pește confirmând cele duse atunci, ca și când într'aceea nu s'ar fi întâmplat nimic deosebit.

Metropoliții nostri, ca în totdeauna au vorbit în superlativul umilinței și omagiului, reamintind tradiționala fidelitate a poporului nostru. Ei au făcut chiar alusiuni destul de clare la situațiunea grea a bisericii și a poporului român. Alusiunile însă n'au fost luate în considerare. În loc să le fi folosit de ocaziune, Majestatea Sa le-a trecut cu vederea și față de Metropoliții nostri s'a folosit de fraseologie condiționată, și de un ton rece, imperios, cum față de nici altă deputațiune.

Știm, că răspunsurile acelea cum și de cine sunt făcute. De aceea amarul ce ele ne provoacă îl aruncăm asupra ministrilor, tot însă nu'l putem arunca asupra lor.

Primirea deputațiilor.

Prima deputațiune a fost clerul catolic în frunte cu episcopul *Lönhardt*, care în salutul său se provoacă cu mândrie la *autonomia bisericească*. În răspuns Majestatea Sa accentuează patriotismul, de la care așteaptă conlucrarea la năsuințele sale spre binele bisericii și al statului. (Alusiune la politica bisericească.)

În al doilea loc a venit deputațiunea clerului român gr. catolic.

Clerul gr. cat. în frunte cu metropolitul Victor Mihályi astfeliu a salutat pe Majestatea Sa:

Majestatea Voastră, Împărate și Rege Apostolic!
Prea îndurate Doamne!

Prelații provinciei gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș dinpreună cu deputațiile clerului dieceselor sufragane, cu cel mai profund omagiu de supuși salută pe Majestatea Voastră cu ocaziunea preainaltei cercetări, cu cari Vați îndurat a onora cetatea liberă regească, Clușiu.

Cu bucurie ne apropiem și acum de tronul regeșc al Majestății Voastre, ca și cu această ocaziune să depunem înaintea lui tributul tradițional al noastre fidelități. Încrederea neînfrântă ce o avem în bunăvoința Majestății Voastre apostolică-regească ne încurajază la împlinirea cu paci-nță a penderoasei noastre chemări bisericești, și ne îndeamnă la zel nestins întru năsuințele noastre îndreptate spre înflorirea bisericilor încredințate grijei noastre.

Biserica noastră servește patriei cu instituțiuni dovedite de salutare; dezvoltarea aceloră tot deauna a aflat scut în puterea Majestății Voastre; clerul și credincioșii chiar și în cele mai grele împrejurări în grația Voastră își caută mângăierea; în scopurile preainalte ale Majestății Voastre recunosc o direcțiune sănătoasă și în bunăvoință părintească el află și aji desdaunare sigură.

Ne rugăm deci, ca Majestatea Voastră să învrednicească cu grația sa prea înaltă și mai departe pe cler și credincioșii nostri, ear' noi și de aici înainte vom rămâne datori cu mulțămită și nu vom întrelăsa a rugă neînțet pe a tot puternicul Dumneșeu, ca să Vă țină întreg, sănătos întru zile îndelungate dinpreună cu Majestatea Sa regina spre mărirea imperiului Majestății Voastre, spre întărirea lui, spre fericirea popoarelor și spre folosul tuturor.

Răspunsul monarchului a fost:

Cu bucurie primesc pe reprezentanții clerului greco-catolic al părților ardelenene și manifestarea simțimentelor lor de fidelitate.

Dvoastră cunoașteți neclintita M-a bunăvoință față de biserica Dvoastre, despre care bunăvoință și de astadată vă asigur cu dorința, că steaua conducătoare a activității Dvoastră să fie în totdeauna fidelitatea față de tron, respectarea legilor și iubirea patriei mame-comune.

Nu dubitez, că aceasta dorință a mea va afla la Dvoastră și la credincioșii Dvoastre un resunet bine primit și că prin împlinirea aceleia vă veți asigura și pe viitoriu grația mea ocrotitoare, de care și până acuma ați avut parte și cu carea de present vă salut cordial.

*

Dup'aceea a urmat clerul român gr. or. Metropolitul Miron Romanul a dis următoarele (text oficios, care ni-s'a trimis):

Majestatea Voastră cesareă și apostolico-regească!
Preagrațioase Doamne!

Când și la aceasta ocaziune mai nouă, așteptată cu dor, avem fericirea să ne prezentăm înaintea feței preagrațioase a Majestății Voastre în capitala (??? Red.) aceasta a părților ardelenene ale țerei, și să depunem din nou în numele locuitorilor greco-orientali români din acest ținut preaumiltele noastre omagii, dând uitării multele necazuri ale vieții noastre publice, un singur simț de fericire viează în sufletul nostru, care darurile cele subime ale virtuților principale creștinești, ale credinței, speranței și iubirii, le traduce din viața morală privată și la referințele noastre publice de cetățeni ai statului, și constituie baza iubirii noastre de patriă și a pioaselor noastre oftări: ca binecuvântarea atotputernicului Dumneșeu să planeze totdeauna și pretutindeni preste preainalta persoană și preste părinteasca domnire a Majestății Voastre estinsă încă la timpuri îndelungate!

Și când prin acestea ne luăm voiă a da, de și numai în cuvinte debile, expresiune credinței neclătite și alipirei noastre pline de iubire către preainaltul tron al Majestății Voastre și preste tot către preainalta casă domnitoare: ne rugăm totdeodată cu cea mai profundă venerațiune, ca să vă îndurați Majestatea Voastră preagrațios a împărtăși alături cu celelalte biserici din patriă și biserica noastră strămoșească, espusă multor trântiri și neajunsuri, în preainalta grație de domnitoriu și în puternica scutire a Majestății Voastre!

(În limba română):

Să trăiească fericit Majestatea Sa preabunul nostru monarch!

Majestatea Sa a răspuns următoarele:

„Când înainte cu opt ani s'au prezentat năntea mea reprezentanții bisericii voastre, cu bunăvoința ce în totdeauna am nutrit-o față de credincioșii vostri am semnalat direcțiunea ce urmând-o, nu numai că veți promovă cât se poate mai bine interesele proprii, ci veți și pute contă pentru totdeauna la scutul meu, — și care direcțiune se concentrează în aceea, ca toate confesiunile fără deosebire de naționalitate, una să se simtă, și în ceea-ce privește fidelitatea față de tron, iubirea patriei-mame comune, respectarea legilor și împlinirea datorințelor patriotice în una să se contopiască.

Recomandându-vă cu cea mai mare căldură urmărirea fidelă a acestora și așteptând, ca D-Voastră marea influință de care dispuneți o veți întrebuițta numai în direcțiunea aceasta, bucuos Vă asigur pe D-Voastră și pe credincioșii D-Voastre despre neschimbata mea grație și bunăvoință.”

Superintendentul sașilor *Müller* a vorbit nemțește, M. Sa i-a răspuns asemenea nemțește accentuând fidelitatea lor probată, și constatând, că connaționalii lui au urmat fidel îndrumărilor date acum 8 ani, „fiind-că conlucrarea tuturor factorilor vieții de stat spre un scop comun constituie siguranța scutitei și promovării intereselor singuraticilor.”

Szász Domokos superintendentul helvețienilor salută pe Maj. Sa, ca pe cel mai constituțional rege pe apărătoriu credinței și libertății religioase.

Majestatea Sa primește omagiul lor cu „mulțămită sinceră și cu asigurarea, că interesele bisericii lor întotdeauna le va urmări cu simpatie călduroasă.”

Superintendentul unitarilor, *Ferencz József*, espune starea bisericii sale și roagă pe Ddeu, se țină pe M. Sa „spre bucuria și mărirea patriei comune maghiare, spre fericirea popoarelor sale fără deosebire de confesiune și limbă.

Majestatea Sa primește „cu mulțămită omagiul lor și asigurarea neclintitei lor fidelități”. Rabinerul *Glazner Mór* mulțamește pentru că Majestatea Sa a permis regularea prin lege a egalității confesiunii israelite cu alte confesiuni.

Majestății Sale îi servește de satisfacțiune, că ovreii „gustă și în părțile ardelenene drepturile asigurate lor prin lege și scutul său și nu dubitează ca ei prin activitate salutară și prin sentimente patriotice neegoistice își vor esoperă și mai departe stima concetățenilor și grația regească.”

În numele autorităților l'a salutat comitele *Béldy Ákos*, care a reamintit timpul, când Maj. Sa a venit la Clușiu la desvelirea monumentului lui *Mathia* cel drept.

Majestatea Sa răspundând dice, că nu dubitează, că autoritățile „pătrunse de sentimentele justiției și patriotismului, își vor îndreptă năsuința principală spre bunăstarea materială și morală a poporațiunii.”

Acestea au fost singurele cuvinte în favorul poporațiunii, care e românească.

După universitate și societatea agromonică a venit *Emke*, despre care *Bethlen Gábor* dicea către M. Sa, că e „cea mai mare concepțiune a societății maghiare patriotice” (este să vede o societate maghiară nepatriotică) și arogă, că represintă întreagă națiunea și că în numele întregii națiuni îl salută.

Majestatea Sa răspundând dice: „Societatea poate contă la scutul și spriginul meu, dacă fidelă principiilor accentuate, întru adevăr va servi binelui comun și culturei.”

Servițiul telefonic.

Budapesta, 24 Septembrie.

Convorbire cu eliberării.

A seară au plecat din Pesta către casă Dr. Ioan Rațiu și Iuliu Coroian. La gară au fost însoțiți de părintele Dr. Lucaciu, a cărui familie încă a plecat a seară, și de mai mulți tineri universitari. În timpul scurt ce l'am avut la gară am vorbit cu toți trei eliberării și am întrebat despre momentele de până acum ale eliberării, cu privire la cari s'au fost ivit unele nedumeriri. Eată răspunsurile ce le-am primit:

(*Relativ la agarație și mulțumită.*) Întrând în temniță după verdictul de la Clușiu, decis a suportă ori-ce suferințe, am nutrit deja de la început *speranța*, că preabunul nostru Monarch va privi îndurătoriu la sentimentul unui întreg popor și va luă în dreaptă considerație năsuințele noastre de a luptă pe teren legal și constituțional. Nădejdea noastră n'a fost deșertă, căci în ziua de 16 Septembrie la oarele 2 după amiazi am fost eliberați din îndurarea M. Sale.

Redați libertății, primul nostru gând a fost să mulțumim grația buoului nostru Monarch, părinte iubitoriu al popoarelor sale. Gândul acesta ne-a intrunit la Budapesta, unde am hotărît să mulțumim prin o adresă iscălită de toți cei împărtașiți de grația prea înaltă. Am dorit însă, ca mulțămita noastră să ajungă în modul cel mai sigur și timp cel mai scurt la treptele înaltului Tron. Înțelegând, că Majestatea Sa în ziua de 22 Septembrie va fi în Clușiu, și atunci premierul maghiar va grăbi întru întimpinarea Majestății Sale, în 19 Septembrie d. a. la oarele 5 domnul V. Lucaciu și Iuliu Coroianu l'au rugat în persoană pe ministrul-president Bánffy, să binevoiască cu prima și proxima ocazie a interpretă mulțumita și recunoștința membrilor eliberați a întemnițatului comitet central al partidului național român Majestății Sale pentru generosul Său act de agarație.

Ministrul ne-a primit cu prevenire și ne-a asigurat categoric, că va interpreta fidel dorința noastră.

În ziua următoare, după ce adresa către Monarch a fost iscălită de toți eliberații (afară de *Veliciu*, care lipsia), susnumiții dni au dat o ministrului de justiție Erdélyi, care a promis că o va așterne *jără amânare* la locul destinației.

(*Relativ la originea agarației.*) Agarația s'a făcut din îndurarea Maj. Sale și guvernul a executat cu loialitate porunca Maj. Sale. Agarația s'a făcut necondiționat și fără nici un angajament.

(*Situațiunea politică.*) Solidaritatea, iubirea și devotamentul poporului român este garanța isbânde noastre. Aceste virtuți ale poporului român ni-au fost și nouă o mângâiere în suferințele temniței, unde singura noastră bucurie a fost, că amicii sinceri ai cauzei române s'au pus în frunte și au dus înainte cauza națională. Dintre lucrările lor de cea mai mare importanță a fost *congresul naționalităților*, care a aliat în mod nedeslegat popoarele ne-mulțumite din țeară la o comună conlucrare pentru *fericirea țerii*, care e condiționată de îndestulirea tuturor popoarelor conlucuitoare. *La hotărârile acestui congres noi aderăm și le primim de ale noastre.*

(*Atitudinea în viitoriu.*) Noi stăm neclintiți pe baza politică, ce națiunea română și-a creat-o în programul său național. Pre cum în trecut așa și în viitoriu vom continua pe căi legale și constituționale lupta pentru drepturile noastre naționale, *sperăm* însă, că *actul de agarație al Majestății Sale va inaugura începutul unei epoce de conlucrație între popoarele țerii.*

Dorgatoriu . . .

Toate diarele de aici se ocupă cu răspunsurile ce Majestatea Sa a dat deputațiilor din Cluș, mai ales însă cu răspunsurile date celor doi metropoliți români. În cuvintele

acelea ale Majestății Sale diarele ungurești ved triumful cauzei lor în contra noastră și un *dorgatoriu* atât celor doi metropoliți, cât și întregului popor român. Regele — *dic* foile maghiare — a dat să se înțeleagă foarte clar, că el aprobă pe deplin politica guvernului în toate direcțiunile, și că cei cari se opun acestei politice, voinței lui se opun . . . Și așa mai departe în felul acesta.

Alegerile comunale în Viena.

Alegerile comunale din Viena și în colegiul al II-lea s'au sfârșit cu triumful anti semiților.

Decorațiuni.

Monarchul nostru a distins pe ministrul de finanțe român, *Ghermani* cu ordul coroana de fer clasa I.

Străinătate.

Metropolitul Clement și agitațiunile macedonene. (Sofia, 23 Septembrie) Metropolitul *Clement* a servit eri parastas pentru decedatul conducătoriu macedonean *Chitanciev*. După terminarea serviciului divin metropolitul a ținut o predică funebrală în care între altele a *dis* și următoarele: „Să ni-aducem a minte de *Chitanciev* și de ceilalți cari au murit pentru ideea naționalismului, și să spriginim idealul înainte căruia și cel mai puternic se pleacă.“ A făcut amintire și de *Panița*.

Predica metropolitului *Clement* este privită drept începutul luptei.

Arme pentru Cuba. (Madrid, 23 Septembrie.) Regina regentă a subscris eri un ordin, care dispune să se procure din Germania 60.000 de puști pe seama trupelor din Cuba. (Revoluțiunea din Cuba, carea la început — acum un an — se părea un ce neînsemnat, e încă și acum în toiul ei. Nici generalul *Martinez Campos* n'a fost în stare s'o suprima, îndată după cum se laudă la plecarea sa din Madrid. — Red.)

Un dar al țarevnei. (Moscova, 23 Septembrie.) Tineră țarevnă a dispus, ca pentru curatorul lucrătorilor, a cărui patroană e dînsa, să se așezeze din venitele ei proprii 10.000 de ruble.

Voiagiul presidentului Faure. (Londra, 23 Septembrie.) „Daily News“ susține a ști, că principele *Lobanov* și ministrul *Hannotoux* au conferat în *Contrezeville* asupra călătoriei ce va avé s'o facă presidentul *Faure* în Rusia pe timpul încoronării țarului. Presidentul ar fi să neargă cu o escadră franceză din Bretz la Copenhaga, de aici la Petersburg și Moscva, unde va fi încuartirat în palatul țarului. La reîntorcere presidentul va cercetă curțile regale din Hollandia și Svedia.

Adunarea generală

a „Reuniunii învățătorilor gr. or. români din diecesa Caransebeșului“.

(Raport special de la corospondentul „Dreptăței“.)
Caransebeș, 22 Septembrie n.

I.

Astăzi s'a deschis în orașul nostru adunarea generală a Reuniunii învățătorilor gr. or. din diecesa *Caransebeșului*, într'un mod solemn și demn de numele cel bun ce'l are aceasta reuniune. Un număr însemnat de învățători și preoți de prin toate părțile au venit ca să iee parte la aceasta adunare, care este a douădecisicinia de la înființarea Reuniunii, și a venit un număr frumos și de alți inteligenți români, amici ai învățătorime și ai învățământului public, ai școlii române, tot în scopul acesta.

Încă eri după amiazi orașelul nostru primise o față cu totul nouă, căci pe stradele principale undulau în sus și în jos tot grupuri de oameni noi, necunoscuți. Erau tot atâția pioniri ai culturii românești, erau toți *dascăli români*, veniți să iubilizeze frumoasele succese ale muncii rodnice de un pătrariu de veac. Cunoscuți vechi, cari de mult nu s'au fost vedut, — fosti conșcolari, își strîngeau frățeste mâna și discutau necazurile lor dîlnice.

Astăzi apoi, de dimineață, stradele erau și mai îndesate de lume românească, de însuflețire românească. La 9 oare dimineața întreagă învățătorimea și preoțimea română s'a intrunit în biserica catedrală din loc, unde a asistat la sânta liturghie și la chiamarea duhului sfânt, pontificate ambele de Prea Cuvioșia Sa părintele archimandrit

Musta, cu asistența dlui protopop *Ghidu*, a preoților *Stoian* și *Sandru*, a directorului de teologie Dr. *Olariu* și a protodiaconului Dr. *Badescu*.

După terminarea sfintei liturghii, la care cântările le-a executat corul elevilor de la institutele diecesane sub conducerea profesorului de cânt *A. Sequens*, s'au intrunit învățătorii și amicii școlii române în sala cea mare a hotelului „*Pomul verde*“.

Prima ședință.

Președintele Reuniunii, dl asesor consistorial *Ioan Ionașiu* ocupând la 11¹/₂ locul presidial, propune esmiterea unei comisuni care să invite la adunare pe P. S. Sa domnul Episcop diecesan *Nicolae Popea*, protectorul Reuniunii, ear' de membri ai acestei comisuni propune pe învățătorii *Ioan Marcu*, *Stefan Albu*, *Traian Hențu*, *Lința* și *Mitter*, cari înmediat împlinesc frumoasa misiune primită de adunare, și în scurt timp reîntorc în frunte cu mult iubitul nostru Arhiepiscop, care este primit la intrarea în sală cu frenetice strigări de „*Să trăiească!*“

Președintele Reuniunii, dl *Ioan Ionașiu*, deschide adunarea prin o frumoasă vorbire, în care face pe scurt istoricul activității Reuniunii în decursul celor 25 de ani espirați; își aduce cu pietate a minte de meritele fericitului Episcop *Popasu* pentru înființarea Reuniunii; mulțumește tuturor acelor cari au conlucrat într'un mod oare-care la prosperarea acestei instituțiuni culturale române, îndeosebi însă actualului cap al diecesei *Caransebeșului*, Prea S. Sale domnului Episcop *Nicolae Popea*, și declară adunarea generală de estan de deschisă.

La cuvântul apoi P. S. S. Părintele Episcop *Nicolae Popea*, și mulțămind pentru atențiunea ce i-s'a dat prin aprecierea puținelor servicii ce a putut să le facă până acuma reuniunii învățătoresci, îndeamnă membrii acesteia la activitate și zel, și-i aduce a minte de marele metropolit *Andrieu de Șaguna*, care a lăsat merite neperitoare în urma sa și cu privire la înființarea reuniunilor învățătoresci române.

Cuvintele arhierului au făcut bună impresiune asupra publicului numeros, compus și din o frumoasă cunună de dame, și au fost viu aplaudate.

Purcedându-se la deliberarea ordinii de di staverită pentru ședința primă:

Se cetește mai întâiu nota — foarte scurtă și rece — a I. P. S. S. domnului metropolit *Miron*, cu care anunță reuniunii, că a primit invitarea la aceasta adunare jubilară, dar' nu poate să iee parte la ea. Adică, stil oficios.

Se cetește apoi nota P. S. S. a domnului episcop *Mețian* din Arad, — mai lungă și mai caldă, — în care cu părere de rău se anunță asemenea, că în persoană episcopul nu poate luă parte la festivitățile reuniunii, trimite însă un delegat, în persoana administratorului protopop din *Belințiu-Chisetău*, dl *Lucian Șepeșan*.

Se dă cetire în fine numeroaselor telegrame de felicitare, sosite la adresa presidiului din diferite părți, și anume:

de la episcopul *Mețian*, din Arad.
de la *Teodor Ceonlea*, președintele reuniunii învățătoresci din diecesa Aradului,
de la protosinzelul *Hamsea*, din Arad, în numele corpului profesoral de la institutele diecesane,
de la învățătorii întruniți în conferința din *Deș*,
de la învățătorii din districtul *Brașovului*,
de la corpul învățătoresc al orașului *Brașov*,
de la Dr. *George Popa*, asesor consistorial în Arad, de cuprinsul următoriu: „*Aprinde-ți luminile*“. (Aplause sgomotoase),
de la învățătorul *Andrescu*, din *Beregsău*,
de la învățătorul *Vasilie Iișiu* și de la alții.

Urmează salutarea reuniunii din partea delegațiilor diferite, sosite a luă parte la festivitățile jubilară.

Simeon Moldovan, învățătoriu în Arad salută adunarea în numele reuniunii sorori din diecesa Aradului.

Lucian Șepeșan, administ. protop în *Belinț*, salută adunarea în numele episcopului *Ioan Mețianu* și în numele consistoriului din Arad.

Ioan Tuducescu, învățătoriu în *Lipova*, în numele colegilor de pe valea *Murșului*, protopopul *Caransebeșului Andreiu Ghidiu* salută pe apostolii culturii române în numele *Caransebeșenilor* cu un frățesc „*bine ați venit*“, dorindu-le spori și isbandă.

Ioșif Miclău, secretariul reuniunii învățătorilor români gr. cat. din diecesa *Lugoșului*, asemenea salută adunarea în numele colegilor

de o altă confesiune, dar' tot cu aceeași sublină misiune de a răspândi cultura românească, pentru-că „cultivarea poporului nu cunoaște confesionalitate.”

În fine mai salută adunarea învățătorilor Iuliu Vuia din *B.-Comloșiu* în numele reuniunii învățătorilor din tractul Timișoarei și al Banat-Comloșului, și-i dorește acestei reuniuni cu un trecut glorios de 25 ani, serbarea unui — *milleniu*.

Un mecenate.

Se scoală apoi dl *Stefan Antonescu*, președintele sedriei orfanale din *Lugoș*, fost deputat dietal și fost președinte al reuniunii, acest bărbat plin de inimă pentru biserică și școala românească, și în termeni călduroși și adânc emoționat își exprimă bucuria că i-s-a dat a putea lua parte la frumoasa serbătoare de astăzi. Felicită reuniunea pentru succesele din trecut, căci cele viitoare au să fie și mai strălucite, fiind-că reuniunea a trecut peste anii copilăriei și a intrat în etatea bărbăției, când puterile sunt mai tari, și voia este mai mare. Predă apoi o epistolă președintelui și roagă cetirea ei. O surprindere plăcută pentru publicul present.

Scrisoarea, la care se aflau alăturate și două libele de depunere, de la institutele de bani „*Lugoșiana*” și „*Făgețana*”, despre câte o sumă de 500 fl. la o altă dară 1000 fl. v. a. conținea dorința, că reuniunea învățătorilor gr. or. români din diecesa *Caransebeșului* să primiască aceasta sumă de 1000 fl. ca fundațiune în scopul premiei cărților didactice ce se vor scrie pe seama școalelor noastre populare, pe lângă următoarele condițiuni:

Fundațiunea să poarte numele „*Sofia și Stefan Antonescu*”; formează însă proprietatea reuniunii, dar' se manipulează prin consistoriul diecesan. În decurs de zece ani venitele acestei fundațiuni să se folosiască spre înmulțirea capitalului, și numai după aceea să se folosiască pentru premiarea de cărți didactice. Dl *Stefan Antonescu* se mai deobligă și până atunci, adică în decursul acestor 10 ani a mai solvi la cassa reuniunii în fie-care an câte 50 fl. v. a.

Marinimositatea dlui *Stefan Antonescu* a emoționat plăcut întreaga adunare, care a grăbit a da expresiune simțimentelor sale de recunoștință și mulțămire prin urări frenetice, cari abia s'au putut potoli.

Tot dl *Stefan Antonescu* a donat reuniunii colecțiunea foaiei beletristice „*Familia*”, a gazetei „*Foia de Duminecă*” și a „*Dreptății*”, — toate legate bine, care don este primit din partea adunării, asemenea cu mulțămiri.

Președintele reuniunii dl *Ioan Ionaș*, se vede îndemnat a mulțami dlui *Stefan Antonescu* pentru placuta surprindere ce a făcut'o adunării de astăzi. Înșiră meritele dlui *Stefan Antonescu* pentru învățătorime și pentru școala românească, merite a căror coroană o formează însă nesmintit marinimosul act săvârșit astăzi. Îl asigură pe domnul *Antonescu*, că numele său va rămâne gravat în inimile învățătorilor români de astăzi, și va fi vecinic poment de urmașii acestora. — (Dl *Antonescu* este felicitat și vfu aclamat.)

Se cetește scrisoarea vicepreședintelui reuniunii, *Martin Țăpu*, în care cu cele mai adânci regrete aduce la cunoștința adunării, că din cauză de morb este împedat a lua parte la frumoasele serbatori jubilarie ale reuniunii, — se aleg apoi comisiunile necesare, și cu aceasta se declară ședința primă de încheiată.

Ședința a doua se anunță pe după amiazi, la oarele trei.

*

Ședința a doua.

S'a ținut în sala cea mare a Comunității de avere din *Caransebeș*.

S'a deschis prin președintele reuniunii dl *Ioan Ionaș*, la oarele 3^{1/2}, și s'au cetit mai întâiu telegramele de felicitare, sosite de la:

Oravițeni, — în numele căroră avocatul *Trăilă* invită adunarea generală a anului viitoriu la — *Oravița*;

Iosif Novac, bătrânul învățătoriu român din *Oravița*;

Ioan Ciocara, catechet în *Arad*;

Vasile Petri, marele pedagog român, care dorește reuniunii jubileu de aur cu triumf;

Ioan Lengher, secretariu consistorial în *Arad*, și

Dr. *Span*, profesor în *Sibiu*, — cari se iau toate la plăcută cunoștință.

Secretariul general dl *Ioan Marcu* cetește apoi voluminosul raport general despre activitatea reuniunii în decursul pătrăriiului de seculu espirat, — din care raport notez următoarele:

Temeliile Reuniunii s'au pus încă la anul 1866 cu introducerea conferințelor învățătoresce în protopresbiterate. Aceste conferințe s'au continuat până la anul 1888 sub conducerea comisarilor tractuali. Statutele Reuniunii s'au votat la anul 1869 și prin consistoriul diecesan s'au subșternut guvernului spre aprobare, și primind ele aprobarea s'a întemplat imediat și constituirea definitivă, numărând Reuniunea la început 232 de membri. Cu aceasta ocașiune *Episcopul Popasu* a donat 200 fl., *Metropolitul Șaguna* 100 fl., ear' cetățeanul din *Lugoș Constantin Udrea* asemenea 100 fl. pe seama Reuniunii tinere. În anul 1870 s'a ținut adunarea generală în *Oravița*, în 1871 în *Caransebeș* și în anul 1872 în *Bocșa-montană*. În toate aceste adunări s'au ținut disertațiuni diferite, toate au fost bine cercetate de învățători și de public iubitoriu de școală, ear' la cea din urmă a luat parte activă și *Episcopul Popasu*, ținând o pr'a frumoasă disertațiune. În anul 1873 și 1874 s'a observat o mică stagnare, ear' la anul 1875 Reuniunea s'a constituit de nou. Adunarea generală a anului 1876, care eră să se țină în *Vârșeș*, nu a fost permisă din partea superiorității politice. În anul 1876 s'a făcut un nou proiect de statute împărțindu-se Reuniunea în despărțiminte după protopresbiterate. De președinte s'a ales *Stefan Antonescu*, și a funcționat ca atare până la anul 1881. În anii acestia s'au înființat biblioteci școlare pe lângă fie-care despărțământ și s'a edat portretul marelui profesor și director de preparandiă, *Alexandru Gavra*. Demisionând dl *Antonescu* din postul de președinte, s'a ales în loc-i dl *Martin Țăpu*, ear' la anul 1883 dl *Stefan Velovan*, directorul institutului pedagogic din *Caransebeș*, care a dat apoi avânt nou Reuniunii (urări de „să trăiască”). Reuniunea a luat parte la jubileul de 50 ani de preoția a fericitului *Episcop Popasu*, și durere, și la înmormântarea acestui *Archiereu*, a luat apoi parte la instalarea actualului domn *Episcop diecesan Nicolae Popea* care a donat Reuniunii suma de 100 fl. A luat mai departe inițiativa pentru ridicarea unui monument pe mormântul fericitului *Constantin Diaconoviciu-Loga*, și a luat parte la jubileul învățătorului *Iosif Novac* din *Oravița*. În anul 1892 adunarea generală avea să se țină în *Ciacova*, dar' a fost oprită de către protopretorul *Somogyi*. În anul 1893 adunarea generală s'a ținut în *Bocșa montană*, cu care ocașiune s'a ales de președinte dl *Ioan Ionaș*, sub conducerea căruia s'a realizat ridicarea monumentului lui *Constantin Diaconoviciu-Loga*, care mâne se va inaugura, în fine s'au pus toate la cale pentru serbarea jubileului de 25 ani ai asistinței reuniunii.

Raportul conține apoi lista tuturor disertațiilor rostite în adunările generale și în adunările despărțământelor, ear' cu privire la averea reuniunii ne spune, că reuniunea are astăzi bani gata, parte în acțiuni, parte în depuneri pe la diferite institute de bani, 5237 fl. 14 cr., — ear' restanțele membrilor (răi de plată) fac suma considerabilă de 9851 fl. 99 cr.

Ajutoarele votate din partea adunărilor generale pe seama veduvelor, orfanilor și a învățătorilor lipsiți, se urcă la suma de 595 fl.

Biblioteca reuniunii are 217 opuri, în valoare de 409 fl. și se păstrează la bibliotecariul reuniunii, *Stefan Albu*.

Reuniunea numără astăzi în total 391 membri. Dintră despărțiminte cel mai mare zel îl desvoaltă *Lugoșul*, *Caransebeșul* și *Făgetul*, ce se atribuie de merit protopopilor din acelea tracturi.

Acest voluminos raport, compus cu multă pricepere și cu mare răbdare, se predă dinpreună cu toate aclusele sale, comisiunii speciale.

Se ceteșc operatele, sentințele incuse la reuniune pentru almanachul ce este proiectat a se edă, ear' cu aceasta fiind eshauriată ordinea zilei, ședința se închide.

Mâne înainte de amiazi inaugurarea monumentalului lui *Constantin Diaconoviciu-Loga*, ear' după amiazi continuarea ședințelor de adi.

Cronică.

Timișoara, 24 Septembrie n.

Sfințirea bisericii din *Bistrița* se va face după programul publicat deja, la 29 Septembrie st. n. — În legătură dăm următoarea *învățare*: Comitetul ales pentru arangiarea festivităților împreunate cu sfințirea bisericii gr-cat. din *Bistrița* Vă invită cu toată onoarea la balul ce-l va arangia *Duminecă* la 29 Septembrie n. a. c. (ziua sfințirii) în sala din „*Hotelul cetății*”. — Comitetul arangiatoriu: *Gavriil Vêrticu*, jude reg. în pens., president; *Stefan Poruțiu*, cassariu; *Procopiu Cutean*,

controlor; *Dr. Demetriu Ciuta*, *Dr. Gavriil Tripon*, *Mihailă Mihailaș*, *Dr. Teodor Pascu*, *George Curtean*, *Dr. Alesandru Silași*, *Dr. George Linul*, *Dionisiu Login*, *Ioan R. Cherecheș*, *Iuliu Dombradi*, *Simion Popu*, *Vasile Pop*, *Iuliu Moldovan*, membri în comitet. — Prețul de intrare: pentru o persoană 1 fl. 50 cr., pentru familie de doi membri 2 fl. 50 cr., ear' de la trei membri în sus 1 fl. de persoană. Venitul curat este destinat în folosul bisericii care se sfințește. *Marinimoasele* suprasolviri se vor cuită cu mulțămire pe cale diaristică. Începutul precis la 8 oare seara. În pauză, sub conducerea dlui *V. Pop*, 14 tineri țerani din *Bistrița* vor jucă „*Călușerul*” și „*Bătuta*”. Biletele de intrare sunt a se răscumpără, pre lângă producerea invitătorului, de la cassariu în localitatea institutului „*Bistrițiana*” și seara la cassă.

„*Gazeta Bucovinei*” anunță, că reintră cu numărul său viitoriu în proprietatea societății politice române „*Concordia*”.

Himen. *Laurențiu Ciorbea*, teolog absolut din *Ponor*, și *Maria Nestor* din *Intrégalde*, anunță cununia lor, care se va celebră *Duminecă* în 29 Septembrie st. n. a. c. la 2 oare p. m. în biserica gr. cat. din *Intrégalde*.

Un dar românesc pentru biserica ortodoxă din Lemberg. Cetim în „*Gazeta Bucovinei*”: *Vechii voveođi moldoveni* au înzestrat oarecând munificent bisericile ortodoxe din *Lemberg*. Ađi acele catedrale sunt sustrate credinței resăritene și închinare cultului papist. Numai mica capelă a sf. *Treimi* a rămas ortodoxă, ca o ultimă sentinelă. Pentru aceasta bisericuța modestă au sosit dăilele aceste din capitala *României* daruri valoroase: un ornat bogat cusut cu aur, lucru de mână din *Constantinopol* (în preț de 600 fl.), un potir și alte obiecte sfinte de argint masiv (în preț de 250 fl.), apoi mai multe cărți trebuitoare servițiului divin. Inițiatorul acestei fapte pioase este dl *T. Burada*, care în primăvara anului curent fusese în *Lemberg*, unde a făcut studii în arhivele de acolo. Reintors acasă dl *Burada* a intervenit pe lângă cercurile competente și a obținut să se vede un succes strălucit.

Redactor dispărut. Șefredactorul cunoscutului diariu german „*Kreuzzeitung*” a dispărut. Asta n'ar fi nimic; dumnealui însă înainte de a dispără a defraudat suma de 200.000 mărci din fondul de pensiune al foaiei, apoi 13.000 mărci dintr'un fond numit *Stöcker*; în fine a mai cheltuit averea foaiei de 400.000 mărci. *Hammerstein*, căci așa se numește dispărutul, avea o leafă anuală de 40.000 mărci, adică cam 24.000 floreni. Poliția îi bate urma.

„**Societatea pentru fond de teatru român**”, cum știm, dice „*Gazeta*”, își va țină adunarea sa generală în toamna aceasta aici în *Brașov*. Aceasta societate s'a înființat încă în 1877, fiind primul ei președinte dl *Alesandru Mocsonyi*, ear' secretariu dl *Iosif Vulcan*. Scopul societății după statute este de a formă un fond, din care cu timpul se fie posibilă înființarea unui teatru național român. În timpul de față societatea are un fond de vre-o 70.000 fl. v. a. Președinte al ei este acum dl *Iosif Hossu* din *Budapesta*, ear' secretariu e tot dl *Iosif Vulcan*. E de însemnat, că după statute reședința comitetului este *Budapesta*. Împregiurările însă s'au schimbat de atunci, și astăzi se ivește trebuința de a face unele schimbări în statute, mai ales în ce privește reședința comitetului. Aceasta, pe cât suntem informați, ar fi și dorința actualilor administratori ai fondului. De sine se înțelege dar', că adunarea din acest an a „societății pentru fond de teatru român” va fi de deosebită însemnătate. De altmintrelea aceasta societate, care urmărește un scop cultural național atât de nobil și frumos, în totdeauna a fost urmărită cu simpatia și interes din partea românilor, ear' adunările ei generale în orașele, pe unde s'au ținut, au fost niște serbări culturale din cele mai frumoase. Tot așa sperăm, că va fi și adunarea generală de la *Brașov*. Comitetul însărcinat cu arangiarea a și luat măsură în privința aceasta. Adunarea e proiectată pe zilele de 26 și 27 *Octobre n.*, adică *Sâmbătă* în ziua stei *Paraschive*, și *Dumineca* următoare. După cum e proiectat, *Vineri*. în ajunul adunării, ar fi seara de cunoștință, ear' *Sâmbătă* seara și *Duminecă* seara producțiuni, dintră cari una, probabil că cea de *Duminecă*, va fi urmată de petrecere. Nu ne indoim, că românii din *Brașov* și jur vor face totul, pentru ca să reușiască cât mai bine aceste serbări de cultură națională, înscriindu-se totodată și ca membri ai acestei societăți în număr cât mai mare.

